

M-au întrebat de tine norii,

Nicu Hăloiu

M-au întrebat de tine norii,

...

M-au întrebat de tine norii,
Mirați că nu te-au mai văzut,
Le-am spus să plece, că ești bine,
Să nu mai dea cu ploaia-n mine
Și s-au îndepărtat, tăcut!

...

Dar au venit apoi din nou,
Și-au dat cu tunet și cu fulger,
Păreau extrem de supărați,
Mi-au spus de apă-mpovărați:
-Unde este-al nostru înger?
-V-am spus odată că e bine,
Pentru că este-acum cu mine,
Vă rog, vă rog frumos, plecați!

...

-A fost cândva regina noastră,
Și-am vrea să o putem vedea!
-De vreți, priviți-o pe fereastră,
Dar acum doarme, că e noapte,
Să n-o treziți, plouați cu șoapte,
Oricum, veți mai vorbi cu ea,
Când vom ieși iar împreună,
Pe mal de râu, sub clar de lună,
Când noaptea-i caldă și albastră!
Iar dacă-a fost regina voastră,
Acum este regina mea!
Asta-i tot, așa le-am spus,
S-au scuturat, apoi s-au dus!